

Sygn. akt **I C 314/15 upr.**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Hevler

Protokolant: prot. sąd. Paulina Polecka

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko M. N. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. N. (1) na rzecz strony powodowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. kwotę 1.124,60 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia cztery 60/100 złotych) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego N. od kwoty 950 zł (dziewięćset pięćdziesiąt złotych) od dnia 27 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 314/15 – upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 grudnia 2015r.

Strona powodowa - (...) spółka z o.o. spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W., w pozwie wniesionym w dniu 9 grudnia 2014r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wniosła o zapłatę od pozwanego M. N. (1) kwoty 1.259,60 zł, w tym kwoty: 950,00 zł, tytułem niespłaconej kwoty pożyczki, z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 27 listopada 2014r. do dnia zapłaty, 174,00 zł, z tytułu odsetek umownych za opóźnienia w spłacie rat należności głównej – bez odsetek, 135,00 zł, z tytułu opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie pożyczki, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła również o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów opłaty sądowej w wysokości 30,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów prowizji e-C. w wysokości 0,38 zł (k.1-3).

W uzasadnieniu wskazała, iż pozwany M. N. (2) zawarł z (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. umowę o numerze (...) – przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, poprzez utworzenie przez pozwanego na stronie internetowej

(...). Na podstawie wniosku złożonego drogą elektroniczną udzielono pozwanemu pożyczki w kwocie 1.000 zł, która została mu udzielona w dniu 14 marca 2013r. Termin spłaty pożyczki został określony na dzień 13 kwietnia 2013r., a następnie przedłużony do dnia 23 maja 2013r. Pozwany pomimo wezwań nie zwrócił kwoty dzielonej pożyczki, w związku z czym pożyczkodawca (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarł w dniu 30 listopada 2013r. ze stroną powodową, która wówczas działała pod firmą (...) Sp. z o.o. Sp. KA z siedzibą w W. - umowę ramową kredytowego instrumentu pochodnego, której jednym z warunków było to, iż w przypadku nastąpienia tzw. zdarzenia kredytowego następuje przeniesienie przez pożyczkodawcę poszczególnych pakietów wierzytelności, należących do pożyczkodawcy, na powoda. Wierzytelność dochodzona w niniejszym postępowaniu, została nabyta przez stronę powodową w dniu 19 grudnia 2013r.

W dniu 9 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził całą należność dochodzoną pozwem (k.5).

Pozwany M. N. (2) w piśmie z dnia 19 stycznia 2015r., stanowiącym sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa w całości (k.7).

W uzasadnieniu wskazał, że nie otrzymał żadnych wezwań do zapłaty od pierwotnego wierzyciela, ponadto nie posiadał informacji o umowie, na podstawie której (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeniosła wierzytelność w stosunku do pozwanego na rzecz (...) Sp. z o.o. Sp. KA z siedzibą w W.. Niezależnie od powyższego, pozwany wskazał, że strona powodowa domaga się od niego zapłaty kwoty 174,60 zł, tytułem umownych odsetek, natomiast umowa pożyczki zawarta przez niego z pierwotnym wierzycielem była bezprocentowa. Zakwestionował również fakt domagania się od niego przez stronę powodową kwoty 135,00 zł, z tytułu zwrotu opłat manipulacyjnych, gdyż strona powodowa nie udowodniła, że wysyłała do pozwanego jakiegokolwiek wezwania do zapłaty, gdyż brak jest dowodów na taką okoliczność, a sam pozwany zaprzeczył jakoby takie dokumenty otrzymał.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2015r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tut. Sądu (k.8).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany M. N. (2) dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) spółka z o. o. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy, poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o., gdzie w tytule przelewu pozwany umieścił zdanie: „(...)”

(dowody: potwierdzenie przelewu kwoty 0,01 zł przez pozwanego k.69; odpis (...) Sp. z o.o. k.75 – 76)

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła z pozwanym M. N. (2) umowę pożyczki nr (...), udzieloną w ramach ramowej umowy pożyczki. Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany, zgodnie z umową, otrzymał pożyczkę w wysokości 1.000 zł, którą miał spłacić do 13 kwietnia 2013r. W związku z zaakceptowaniem przez pozwanego warunków umowy pożyczki, (...) Spółka z o. o. z siedzibą w W., w dniu 13 marca 2013r. przelała na rachunek pozwanego kwotę 2 x 500,00 zł. Termin spłaty pożyczki został przez pozwanego odpłatnie przedłużony do dnia 23 maja 2013r. - zgodnie z warunkami R. Umowy Pożyczki.

Zgodnie z § 10 R. Umowy Pożyczki, w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczania odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz podjęcia działań mających na celu zwrot pożyczki. Pożyczkobiorca mógł być obciążony kosztami wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową w kwocie: 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty wysłane po upływie 30 dni od terminu spłaty pożyczki, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty, po upływie 60 dni od terminu spłaty pożyczki oraz 55 zł za wysłanie trzeciego wezwania do zapłaty po upływie 90 dni od terminu spłaty pożyczki.

W dniu 24 czerwca 2013r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystosowała do pozwanego M. N. (2) upomnienie wskazując, że pozwany przekroczył termin spłaty pożyczki i jego zobowiązanie z odsetkami i opłatą za wezwanie do zapłaty wynosi 1.062,40 zł. Następnie (...) Sp. z o.o. w dniu 24 lipca 2013r. skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 1.120,10 zł, na którą składała się kwota pożyczki wraz z odsetkami i opłatami za wezwania do zapłaty. Pozwany został wezwany do spłaty zadłużenia niezwłocznie. Pismem z dnia 23 sierpnia 2013r. do pozwanego zostało wystosowane ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 1.187,80 zł – pod rygorem przekazania sprawy zewnętrznej firmie windykacyjnej. Wówczas pozwany wpłacił kwotę 50,00 zł, tytułem spłaty pożyczki.

(dowody: umowa pożyczki odnawialnej (...)PL wraz z załącznikami k.55-59; Twoje warunki umowy pożyczki k.61; upomnienie z dnia 24 czerwca 2013r. k.65; wezwanie do zapłaty z dnia 24 lipca 2013r. k.67; potwierdzenie przelewu kwoty wynikającej z umowy pożyczki nr (...) na rzecz pozwanego k.70,71)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. zawarły w dniu 30 listopada 2013r. w języku angielskim umowę ramową 2002, zgodnie z którą strony uzgodniły, iż każdorazowo dokonają płatności lub przeprowadzą dostawę, o której mowa w potwierdzeniu, które zostanie przez nią sporządzone z zastrzeżeniem pozostałych postanowień umowy. W załączniku do umowy, jej strony oświadczyły, że (...) sp. z o. o. jest spółką prawa polskiego, której głównym zakresem działalności jest udzielanie krótkoterminowych pożyczek na rzecz osób fizycznych poza systemem bankowym, głównie za pośrednictwem Internetu. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna jest natomiast spółką prawa estońskiego, której głównym celem jest oferowanie za opłatą instrumentów finansowych stanowiących ochronę przed m. in. ryzykiem kredytowym. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. miała przejąć na podstawie tej umowy od spółki (...) funkcję zarządzania i obsługi ryzykiem kredytowym za co miała otrzymać od spółki (...) wynagrodzenie. Do umowy tej miały zastosowanie przepisy prawa angielskiego.

W dniu 17 grudnia 2013r. (...) Sp. z o. o. sporządziła potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego skierowane do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo-akcyjnej w W., w którym wskazano, że obie te spółki zawierają transakcję kredytowego instrumentu pochodnego – swapu ryzyka kredytowego. Jako dzień rozpoczęcia transakcji podano 17 grudnia 2013r., a dzień zakończenia 29 grudnia 2013r. Jako wierzytelności referencyjne podano pożyczki udzielone przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, osobom fizycznym wymienionym w załączniku A. Dnia 30 grudnia 2013r. (...) Sp. z o. o. sporządziła też skierowane do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W. zawiadomienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą. Do zawiadomienia dołączono załącznik zawierający wykaz wierzytelności w tym wierzytelność z umowy nr (...) wobec M. N. (2) w kwocie 1.126,80 zł.

Zgodnie z protokołem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki pod firmą (...) sp. z o. o. SKA sporządzonym w dniu 21 stycznia 2014r. w formie aktu notarialnego (...) Sp. z o. o. stała się komplementariuszem w (...) Sp. z o.o. SKA. W związku ze zmianą komplementariusza (...) sp. z o. o. SKA zmienił swoją nazwę na (...) Sp. z o.o. SKA.

(dowody: tłumaczenie umowy ramowej 2002 z 30 listopada 2013r. wraz z załącznikiem k.20-25; zawiadomienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą wraz z załącznikiem k.26-30; potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego k.32-52; protokół N. (...) Spółki z o. o. SKA w W. k.53-54)

W dniu 28 listopada 2014r. (...) Sp. z o.o. SKA z siedzibą w W. wystosowała do pozwanego M. N. (2) - na adres jego poczty elektronicznej – przedsądowe wezwanie do zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki nr (...). Zaległa należność miała być wpłacona w ciągu 5 dni od otrzymania wezwania na wskazany w wezwaniu numer rachunku bankowego (...) Sp. z o.o.

(dowód: wydruk wiadomości e-mail z 28 listopada 2014r. k.68)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową. Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów zgromadzonych w trakcie prowadzonego postępowania

dowodowego, a także twierdzeniach stron, które nie spotkały się z zaprzeczeniem strony przeciwnej. Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na okoliczność, iż stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (art. 244 k.p.c.) oraz tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia (art. 245 k.p.c.). Korzystają one z domniemania autentyczności i prawdziwości – treść lub forma nie były kwestionowane przez strony, również Sąd po zapoznaniu się z nimi nie powziął co do nich wątpliwości. Wbrew twierdzeniom pozwanego strona powodowa wykazała legitymację czynną do wytoczenia niniejszego powództwa. W tym zakresie strona powodowa przedstawiła szereg dokumentów potwierdzających dokonane transakcje związane z przeniesieniem świadczenia, z których wynika, iż nabyła także tą konkretną wierzytelność w stosunku do pozwanego wynikającą z umowy nr (...)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenia z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego M. N. (2) z firmą (...) Spółką z o. o. z siedzibą w W. w dniu 14 marca 2013r. pod nr (...).

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

Zgodnie natomiast z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż w toku niniejszego postępowania strona powodowa wykazała fakt, że pozwany zaciągnął pożyczkę krótkoterminową nr (...) w kwocie 1.000 zł w (...) Spółka z o. o. z siedzibą w W. z terminem spłaty do 13 kwietnia 2013r. oraz, że pożyczka ta nie została w terminie spłacona na rzecz tej spółki, a spółka ta wystosowała do pozwanego wezwania do zapłaty. Strona powodowa udowodniła także dowodami z dokumentów, że na podstawie umowy ramowej i wynikających z niej udokumentowanych dalszych czynności, wierzytelność ta pod koniec grudnia 2013r. została przeniesiona na rzecz (...) Sp. z o.o. SKA w W..

Przeniesienie wierzytelności na stronę powodową zostało udokumentowane dowodami z dokumentów tj. tłumaczeniem umowy ramowej 2002 z 30 listopada 2013r. wraz z załącznikiem, zawiadomieniem o rozliczeniu z fizyczną dostawą wraz z załącznikiem, potwierdzeniem transakcji kredytowego instrumentu pochodnego, protokołem N. (...) Spółki z o. o. SKA w W.. W szczególności należy zaznaczyć, że w załączniku do zawiadomienia o rozliczeniu z fizyczną dostawą zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanego, co świadczy o tym, iż było ono przedmiotem przelewu wierzytelności.

Wobec powyższego, roszczenie uwzględniono w całości co do należności głównej i odsetek. Nieuzasadnione bowiem były twierdzenia pozwanego, zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, iż umowa przez niego zawarta była umową bezprocentową. Zgodnie bowiem z § 10 umowy pożyczki odnawialnej V..pl w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczania odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Wobec powyższego, zarzuty pozwanego nie mogły odnieść żadnego skutku, bowiem pozwany M. N. (2) potwierdził warunki umowy, poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. oraz poprzez umieszczenie w tytule tego przelewu zdania: „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl”, gdyż przez te czynności zgodził się na warunki wynikające z zawartej umowy. Z uwagi na powyższe, za zasadne Sąd uznał zasądzenie odsetek za okres od 24 maja 2013r. do 26 listopada 2014r. (pozwany pierwotnie miał zwrócić kwotę uzyskanej pożyczki do dnia 13

kwietnia 2013r., a po przedłużeniu tego terminu - do dnia 23 maja 2013r.) w kwocie 174,60 zł oraz kwoty należności głównej w wysokości 950,00 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 27 listopada 2014r. do dnia zapłaty.

W związku z powyższym, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Roszczenie strony powodowej zostało oddalone w zakresie opłat za wezwania do zapłaty (opisanych w pozwie jako opłaty manipulacyjne) w kwocie 135,00 zł. Zdaniem Sądu opłaty te są nieadekwatne do czynności dokonywanych przez wierzyciela. Zastosowanie takich opłat stanowi próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Ponadto, strona powodowa nie przedłożyła żadnych dowodów na okoliczność rzeczywistych kosztów tych wezwań, zaś umowne postanowienia dotyczące opłat za czynności windykacyjne stanowią klauzulę abuzywną (co wskazano w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. z dnia 27 kwietnia 2012 r. sygn. akt. XVII AmC 5533/11). Sam pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty podniósł, iż wierzyciel nie udowodnił, jakoby faktycznie poniósł koszty wskazane w pozwie, jako „opłaty manipulacyjne”. Wobec powyższego, zdaniem Sądu, zasądzenie kosztów wezwań w kwocie 135,00 zł, stanowiłoby obejście przepisów o odsetkach maksymalnych. Ponadto, w ocenie Sądu, żądanie przez stronę powodową zasądzenia tych kosztów jest sprzeczne z postanowieniami przepisów art. 385¹ k.c. Przepis § 1 wyżej wskazanego artykułu stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Norma prawna zawarta w przepisie kolejnego paragrafu stanowi, że jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. Z kolei przepis art. 385¹ § 3 k.c. stanowi, że nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Natomiast przepis kolejnego paragrafu stanowi, że ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. Zgodnie z przepisem art. 385² k.c. oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

Podsumowując, w ocenie Sądu, zapis dotyczący kosztów wezwań i upomnień, zmierza do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Zgodnie z przepisem art. 359 § 2¹ k.c., maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego N.(odsetki maksymalne). Sąd nie stracił z pola widzenia faktu, iż strona powodowa naliczyła pozwanemu odsetki maksymalne, które Sąd zasądził. Tym samym przedmiotowa opłata w oderwaniu od kosztów samej usługi, stawałaby się ukrytą opłatą, bądź też ukrytymi, wyższymi niż maksymalne, odsetkami od sumy pożyczonego kapitału. Postanowienie takie, jako zmierzające do obejścia prawa byłoby nieważne na mocy przepisu art. 58 § 1 k.c.

W tym miejscu należy wskazać, iż strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedłożyła jakichkolwiek dowodów w jakiej wysokości poniosła koszty opłat za wezwania do zapłaty, co zresztą podniósł również pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty.

Wobec powyższego, Sąd, w punkcie II wyroku oddalił powództwo w zakresie kwoty 135,00 zł która stanowi żądanie zasądzenia kosztów opłat manipulacyjnych w takiej właśnie wysokości.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz strony pozwanej kwotę 227,00 zł, na którą składają się: kwota 30,00 zł, tytułem opłaty sądowej od pozwu uiszczonej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, kwota 17,00 zł, tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 180,00 zł, tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika - zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu – punkt III wyroku.

Sygn. akt I C 314/15 – upr.

Z)

1. (...)

2. (...)

N., dnia (...)

(...)